

Nr 33.

Av herr **Wistrand m. fl.**, *angående anslag för uppehållande av den akademiska musikverksamheten vid Stockholms högskolor.*

Bland Sveriges universitetsstäder intager Stockholm numera en ställning, som är fullt jämförbar med Uppsalas och Lunds. Antalet högskolestuderande i Stockholm är sålunda omkring 7 600, varav enbart vid Stockholms högskola och karolinska institutet omkring 3 350; vid Uppsala universitet uppgå de studerande till omkring 3 800 och vid Lunds universitet till omkring 2 900. Studieförhållandena te sig emellertid väsentligt olika i huvudstaden, jämförda med förhållandena i de båda andra universitetsstäderna. Detta sammanhänger med den inom Stockholm rådande splittringen på ett flertal högskolor samt med det förhållandet att Stockholms högskola ävensom en del andra högskolor inom huvudstaden tidigare haft karaktär av helt eller delvis privat institution, på grund varav den ekonomiska strukturen icke blivit lika fast som vid statsuniversiteten. De svårigheter, som härigenom uppstått, drabba givetvis i första hand undervisning och forskning men återverka menligt även på det akademiska livet i en vidare mening.

I sistberörda hänseende utgör den akademiska musiken en viktig del. Den utövas i huvudstaden främst inom tre organisationer, nämligen Stockholms studentsångarförbund, grundat 1905, Stockholms akademiska orkesterförening, grundad 1922, samt Akademiska kören, grundad 1931. Verksamheten inom dessa sammanslutningar avser att samla studenter och studentskor vid Stockholms högskolor till aktivt utövande av musik dels för att bereda deltagarna tillfälle att fördjupa sin kunskap om och inlevelse i musiken dels ock för att genom konserter och framträdanden vid högtidligheter av officiell och särskilt akademisk art bidra till ett berikande av det allmänna musiklivet inom huvudstaden, ävensom, när möjligheter härtill förefinnas, genom konsertresor såväl inom som utom det egna landet sprida kännedom om svensk akademisk musikkultur och svensk musik. Förutsättningarna härför äro också mycket goda på grund av det rika urvalet av musikaliskt begåvade och intresserade akademiker, som finnes vid Stockholms olika högskolor, och den konstnärliga ledningen av sin verksamhet hava de tre sammanslutningarna lagt i händerna på högt kvalificerade dirigenter. Resultaten hava även blivit högt uppskattade såväl inom Stockholm och det övriga Sverige som utom landets gränser.

Att upprätthålla en fortgående verksamhet av detta slag kräver emellertid vissa ekonomiska tillgångar. Viktiga poster på utgiftssidan äro hyra för repetitionslokaler, anskaffning av noter samt arvoden till dirigenter, repetitörer och — i begränsad utsträckning — till yrkesmusiker som förstärkning vid konserter. Dessa kostnader hava under senare år avsevärt stegrats. En del av nämnda ut-

gifter har tidigare i vissa fall kunnat täckas genom konsertverksamhet, men detta är numera icke möjligt i samma utsträckning som förut, enär publikfrekvensen visar en alltmer sjunkande tendens — för närvarande en allmän företeelse inom musiklivet.

I Uppsala och Lund liksom i andra nordiska universitetsstäder stödja universitetet det akademiska musiklivet genom gratis upplåtande av lokaler samt beviljande av direkta penninganslag. Enligt år 1950 erhållna uppgifter bekostas sålunda i Uppsala Akademiska kapellets verksamhet helt av universitetet, som håller övningslokal, orkesterbibliotek, dirigent och vaktmästare, betalar erforderliga fackmusiker samt dessutom lämnar årliga anslag dels för materialanskaffning 1 000 kronor, dels som konsertanslag 1 300 kronor och dels till stipendier 300 kronor. — Studentkårerna stå helt för Uppsala studentkårens allmänna sångförenings utgifter. Denna förening har även rätt stora stipendiefonder.

Akademiska kapellet i Lund äger egna lokaler — kansli och repetitionssal — eget omfattande bibliotek, egna såväl stråk- som blåsinstrument som slaginstrument jämte två flyglar. Beträffande instrumentanskaffningen må i detta sammanhang framhållas, att riksdagen på därom gjord framställning år 1947 beviljade ett anslag om 6 500 kronor för inköp av en förstklassig konsertflygel (Bechstein) samt att för samma ändamål från universitetets reservfond utanordnades ett extra anslag av 1 500 kronor. I övrigt åtnjuter Akademiska kapellet från universitetet ett särskilt materialanslag, för närvarande uppgående till 4 000 kronor per läsår. Detta anslag användes till inköp av instrument, noter, strängar och notställ m. m. samt för engagerande vid konserter av erforderliga yrkesmusiker ävensom till förekommande reseersättningar. Från universitetets reservfond utanordnas dessutom medel till hjälp för inköp av instrument samt understundom extra anslag, då det ordinarie materialanslaget icke räckt till. — Lunds studentsångarförening har egna repetitionslokaler samt ett årligt anslag av 1 000 kronor från Akademiska föreningen (universitetets studentkår).

Angående förhållandena i våra nordiska grannländer må nämnas, att det i Danmark ordnats på det sättet, att universitetet i Köpenhamn upplåter lokaler för Studenter-Sångföreningen, som för övrigt får sina utgifter täckta dels genom årliga anslag och räntor från olika fonder med tillhoppa cirka 7 000 kronor, dels genom ersättning för medverkan vid akademiska festligheter 2 800 kronor och dels genom diverse övriga inkomster om tillhoppa cirka 7 800 kronor årligen. — Studenter-Musikföreningen förfogar även över lokaler inom universitetet för sina orkesterrepetitioner men inriktar sig för övrigt närmast på att giva konserter. För bestridande av sina utgifter erhåller föreningen anslag av staten, kulturfonden och universitetet, vilka anslag tillhoppa uppgå till omkring 15 000 kronor per år.

I Oslo ställer universitetet repetitionslokaler till förfogande för Akademisk Korforening, Den norske Studentersångförening, Kvinnelige studenters sångförening och Studenterorkestret. Sångföreningarna och orkestern erhålla var-

dera ett årligt anslag från universitetet av 3 000 kronor samt kunna dessutom bekomma tillfälliga anslag upp till 500 kronor från olika fonder vid universitetet.

Beträffande de akademiska musikorganisationerna i Stockholm må framhållas, att anslag för deras verksamhet från högskolor och studentkårer utgått endast i mycket begränsad omfattning för att under senare år ytterligare minska. Till belysande av nämnda organisationers ekonomiska förhållanden må här intagas följande sammandrag av därutinnan från respektive styrelser lämnade redogörelser.

STOCKHOLMS STUDENTSÅNGARFÖRBUND.

1. *Organisation och verksamhet.*

Stockholms studentsångarförbund stiftades år 1905 och utgör en sammanslutning av sångare bland studenter inom huvudstaden.

Förbundets ändamål är enligt stadgarna att höja och vidmakthålla intresset för en livskraftig och värdig studentsång och att genom sin medverkan vid uppvaktningar och fester stödja Stockholms förenade studentkårers allmänna intressen.

Förbundets nuvarande ordförande är professorn vid Stockholms högskola Ivar Agge och dirigent direktören för musikhögskolan professor Einar Ralf. Antalet aktiva sångare inom förbundet är för närvarande cirka 200.

Under sin snart femtioåriga verksamhet har Stockholms studentsångarförbund fyllt en synnerligen viktig funktion inom Stockholms studentliv såsom föreningslänk mellan de sjungande studenterna vid Stockholms högskolor och mellan de olika studentgenerationerna. Förbundet har under sin tillvaro framträtt vid ett tusental konserter och offentliga uppträdanden. En mångfald konsertresor såväl inom som utom Sverige hava företagits — den längsta och mest krävande till USA år 1925. Dessa utlandsfärder hava otvivelaktigt skänkt vårt land värdefull goodwill i de berörda länderna, och kontakter med studenter och student-sammanslutningar i respektive länder hava knutits. Såväl här hemma som utomlands hava prov givits å konstnärlig svensk studentsång med till största delen körverk och sånger av svenska tonsättare.

Ända från stiftandet har förbundet i intimt samarbete med Stockholms övriga studentsammanslutningar medverkat vid förekommande akademiska festligheter och högtidligheter samt vid uppvaktningar anordnade av akademiska myndigheter. Sålunda har förbundet utan ersättning från år 1920 medverkat vid Stockholms högskolors doktorspromotioner — sedan 1930 förlagda till Blå Hallen — vid installations- och minnesfesterna, vid den akademiska uppvaktningen för nobelpristagarna och vid Stockholms högskolors recentiorsfester för att nämna några av de viktigare tillfällena. Härutöver kan framhållas deltagandet i stu-

denternas traditionella vårfirande på Observatoriekullen och Skansen samt de till för kort tid sedan förekommande 6 nov.-festligheterna.

2. *Förbundets ekonomi.*

Förbundets ekonomi har hittills baserats huvudsakligen på de inkomster, som kunnat erhållas av den årligen förekommande vårkonserten samt på uppträdanden i radio. Den på konsertområdet alltmer stegrade konkurrensen om publiken har gjort att inkomsterna från konserterna för varje år sjunkit under det att omkostnaderna stigit avsevärt och alltjämt stiga. För att kunna ge konserter är det för förbundet nödvändigt att förstärka vissa stämmor med yrkessångare samt att anlita solistiska krafter, vilket medför ökade utgifter.

Förbundet har tidigare haft förmånen att från Stockholms högskola, karolinska institutet, tekniska högskolan, handelshögskolan och skogshögskolan åtnjuta årsanslag tillsammans uppgående till kronor 800 samt från Stockholms studentkår kronor 200. Dessa anslag hava minskats och utgjorde tillsammans verksamhetsåret 1950—1951 kronor 650.

Förbundets medlemmar erlægga årsavgift, föregående år med kr. 5:—. Denna avgift kan dock icke utkrävas av samtliga medlemmar.

Den största utgiftsposten är dirigent- och repetitörsarvodena. Dock torde det förstnämnda, för närvarande utgående med kr. 2 500:— per år och trots penningvärdets nedgång gällande ända från år 1925, få anses vara i knappaste laget. En ersättare med professor Einar Ralfs kapacitet skulle med säkerhet icke stå att erhålla mot ett dylikt arvode.

Trots största sparsamhet hava expeditionskostnaderna — för utsändande av kallelser och för trycksaker m. m. — under de senaste åren på grund av pris-höjningarna svällt ut alltmera.

Förbundets notmaterial förslites hastigt, och ideliga nybeställningar måste göras. Härtill kommer givetvis anskaffning av ny körlitteratur för att kunna följa med de nya strömningarna inom musiken. Kostnaderna härför hava ökat på grund av att priset på notmaterial under senare år fördubblats.

Ett länge närt önskemål har varit att erhålla ekonomisk hjälp för internationellt samarbete speciellt med de nordiska ländernas studentkörer. Student-sångarförbundet har under de senaste decennierna anordnat två nordiska studentsångarmöten i Stockholm med deltagande av de olika ländernas student-sångföreningar. Studentkörer från såväl Danmark och Finland som Norge hava konserterat i Stockholm och mottagits av förbundet, som i sin tur gjort motsvarande besök i dessa länder. Till täckande av kostnaderna för detta samarbete har förbundet hittills måst använda sig av tiggaryvägen och då i första hand erhållit bidrag från äldre medlemmar, vilken utväg dock blivit allt svårare att anlita till följd av den ekonomiska utvecklingen.

• Tidigare åtnjöt förbundet förmånen av fri repetitionslokal en gång per vecka

i Stockholms högskolas kårhus, men numera får denna lokal disponeras endast i mindre utsträckning, vilket medför kostnader för lokalhyra, varigenom ekonomin ytterligare försämrats. Det torde endast vara en tidsfråga, när nuvarande förmån av tidvis kostnadsfri lokal helt indrages på grund av den alltmer ökade efterfrågan på samlingslokaler för högskolans studenter.

Stockholms studentsångarförbunds verksamhet har under de senare åren medfört allt större underskott, vilka måst täckas genom lån och insamlingar. Summan av utgifterna voro för verksamhetsåret 1949—1950 kr. 6 716:—, varvid uppstod ett underskott på kr. 1 083:—, och för verksamhetsåret 1950—1951 voro motsvarande belopp kr. 6 098:— respektive kr. 1 720.

För det kommande verksamhetsåret beräknas utgifterna, för vilka redogörelse lämnats här ovan, uppgå till kr. 9 000:—. Inkomsterna genom anslag, årsavgifter, konserter och medverkan vid olika festligheter beräknas till 4 000 kronor.

STOCKHOLMS AKADEMISKA ORKESTERFÖRENING.

1. Organisation och verksamhet.

Stockholms akademiska orkesterförening (SAO), som utgör en sammanslutning av musikintresserade och aktivt musikutövande studenter och akademiker i Stockholm, stiftades år 1922. Enligt föreningens stadgar är dess ändamål "att tillvarataga och befrämja intresset för musik bland Stockholms studenter samt att verka för kamratskap och god anda".

Orkesterföreningens nuvarande ordförande är föreståndaren för karolinska institutets biokemiska avdelning professor Hugo Theorell, förste dirigent och konstnärlig ledare professorn vid musikhögskolan filosofie doktor Oskar Lindberg och andre dirigent tonsättaren Åke Uddén.

I överensstämmelse med ovannämnda i stadgarna angivna riktlinjer har SAO redan från början av sin verksamhet arbetat för och även nått syftet att bli en fast institution inom Stockholms akademiska musikliv med huvudsakligaste uppgift att medverka vid förekommande akademiska festligheter och högtidligheter. Sålunda har orkesterföreningen alltsedan sin tillblivelse svarat för den instrumentalmusikaliska medverkan vid samtliga recentiorsfester, doktorspromotioner, minnes- och installationshögtidligheter vid Stockholms högskolor ävensom vid invigningar av akademiska institutioner och lokaler, akademiska och vetenskapliga jubileer och minneshögtidligheter, de årliga diplomutdelningarna vid handelshögskolan samt vid socialinstitutet m. m. Förutom nämnda till den akademiska verksamheten anknutna framträdanden har SAO under de gångna åren även medverkat vid invigningar av sjukhus, vissa sjukhusavdelningar, konvalescenthem, skolor och institutioner samt vid kulturella förenings och institutioners jubileer och högtidligheter m. m. ävensom vid vissa kulturhistoriska

framföranden å Nordiska museet och Skansen. Vidare ansvarade orkesterföreningen för en del av de tidigare förekommande s. k. promenadkonserterna å Nationalmuseum, varjämte SAO sedan år 1930 årligen under våren anordnat musikaftnar å Birkagårdens folkhögskola, vilka alltjämt pågå.

Vid samtliga förenämnda framträdanden har SAO medverkat helt gratis utan annan ersättning än täckandet av utgifterna för de förhyrda yrkesmusiker, varmed orkestern med hänsyn till föreliggande uppgifter måst förstärkas.

I olikhet med övriga jämförliga musiksammanslutningar har SAO icke anordnat egna konserter i syfte att stärka föreningens ekonomi eller engagerat sig mot särskild ersättning. Detta sammanhänger med de stränga principer beträffande instrumentalmusiker i fråga om konkurrensen i vad avser den ekonomiska konsertverksamheten som tillämpas inom Svenska musikerförbundet, med vilket SAO önskar och hittills även haft ett vänskapligt och friktionsfritt samarbete. Sålunda har, mot att licens medgivits för komplettering och förstärkning vid påfallande behov av orkestern — såsom amatörorkester — med yrkesmusiker tillhörande Musikerförbundet, SAO förbundet sig att icke utöva ekonomisk konsertverksamhet. Däremot håller SAO vart femte år en egen offentlig konsert, huvudsakligen i syfte att därigenom stimulera intresset bland medlemmarna samt att göra allmänheten uppmärksam på föreningens verksamhet; dessa konserter kunna givetvis av naturliga skäl icke giva någon vinst utan åsamka i stället föreningen förluster.

2. SAO:s ekonomi.

Föreningens inkomster utgöras så gott som uteslutande av anslag från högskolor och Stockholms studentkårer. Sådana anslag hava de senaste åren erhållits från Stockholms högskola, karolinska institutet, tekniska högskolan, skogshögskolan och handelshögskolan samt Stockholms studentkårers förbundsstyrelse med ett årligt belopp om tillhoppa 1 100 kronor. Tidigare hava anslag utgått även från tandläkarhögskolan, veterinärhögskolan och farmaceutiska institutet, men dessa högskolor hava på därom under de senare åren gjorda framställningar förklarat sig sakna möjlighet att bevilja vidare anslag.

Föreningens största utgiftspost har utgjort kostnader för konserter innefattande arvoden till engagerade yrkesmusiker, transporter av instrument, noter och notställ, avgifter för förhyrda notställ samt arvoden till vaktmästare. Som ovan nämnts hava dessa kostnader i huvudsak ersatts av högskolorna m. fl. men dock icke helt. Mellanskillnaden har SAO fått stå för, en förlust som i stort sett hänfört sig till medverkan vid recentiorsfesterna samt till musikaftnarna vid Birkagården. En genomgång av räkenskaperna för femårsperioden 1944/45—1948/49 utvisar, att SAO:s verksamhet och insatser inom det akademiska och kulturella livet i huvudstaden under sagda period åsamkat orkesterföreningen en förlust av cirka 400 kronor för år.

En annan tyngande utgiftspost är förvaltningskostnaderna, vari ingå transporter av noter, notställ och instrument, expeditionskostnader, inköp av notmaterial samt arvode till vaktmästare vid repetitioner m. m.

Att trots allt föreningens verksamhet under de gångna åren kunnat upprätthållas beror på flera samverkande orsaker. Till en början åtnjuter ingen av styrelsemedlemmarna eller funktionärerna någon som helst ersättning för sitt arbete. Vidare har föreningen tidigare till och med vårterminen 1948 åtnjutit förmånen av fri repetitionslokal i tekniska högskolans gamla byggnad, Drottninggatan 95 A, mot ersättning endast för passning och städning, och från och med höstterminen samma år har genom professor Lindbergs bemedling välvilligt tillstånd utverkats att för repetitionerna tills vidare få använda musikaliska akademiens orgelsal på samma villkor. Detta måste emellertid betraktas endast som ett provisorium, och i sinom tid lär SAO stå inför nödtvånget att förhyra särskild lokal för sina repetitioner och för förvaring av instrument, noter och notställ.

Vad som emellertid varit av avgörande betydelse i fråga om SAO:s möjlighet att fortsätta sin verksamhet har varit den omständigheten, att professor Oskar Lindberg, som alltsedan orkesterföreningens tillblivelse varit dess förste dirigent och konstnärlige ledare, ställt sig till förfogande utan ett öres ersättning för sitt arbete. Förhållandet är alldeles unikt på detta område och torde med säkerhet icke förekomma inom någon av huvudstadens orkestersammanslutningar eller sångkörer. Det är också uppenbart, att, när professor Lindberg en gång lämnar SAO, det icke blir möjligt att erhålla en ledare av hans kapacitet utan betydande arvode i likhet med vad som tillämpas inom huvudstaden beträffande övriga sammanslutningar av SAO:s art. Även andre dirigenten har hittills arbetat gratis och har endast under de senaste åren erhållit mindre gratifikationer.

Orkesterföreningens notbestånd är mycket knapphändigt, varför man vid varje framträdande av någon betydenhet måst draga sig fram genom lån. Orkestern lider även brist på rent arbetsmaterial för träning och utbildning vid repetitionerna, t. ex. symfonier och större orkesterverk, varför jämväl för detta ändamål notlån måste tillgripas. Det är självfallet, att det för orkesterns utbildning ävensom för dess framträdanden vore av största värde, om föreningens notbestånd kunde väsentligt utvidgas och kompletteras. På grund av den stora besättningen — orkestern omfattar över 60 medlemmar, representerande så gott som samtliga i en symfoniorkester förekommande instrument — ställer sig emellertid notmaterialet mycket dyrbart, varför föreningen endast i ytterst ringa grad haft möjlighet till kompletteringar.

SAO äger en egen kontrabas, inköpt för huvudsakligen skänkta medel, samt en altviolin men är i övrigt i avsaknad av specialinstrument. Svårigheten att få specialstämmorna besatta i önskvärd utsträckning bottnar i viss mån i bristen på instrument. Om däremot föreningen — i likhet med akademiska kapellen i Uppsala och Lund — vore i besittning av några egna sådana specialinstru-

ment, skulle nämnda hinder för orkesterns nyrekrytering delvis kunna undanröjas. Med den ytterligt svaga ekonomiska ställning som SAO har, finnes emellertid ingen möjlighet för föreningen att för egna medel realisera detta önskemål.

AKADEMISKA KÖREN

Akademiska körens budget balanserar på omkring 7 000 kronor (år 1949/50 7 180:92 kr., år 1950/51 6 969:75 kr. samt år 1951/52 enligt kalkyl cirka 8 000 kronor). De största utgifterna äro dirigent- och instruktörsarvoden, tillsammans kr. 3 000:—, hyror kr. 1 100:—, noter kr. 1 000:—, förstärkningar med yrkesmusiker kr. 900:—, medlemsavgifter till Sveriges körförbund kr. 400:—, representation, huvudsakligen avseende gästande utländska körer, kr. 700:— samt expeditionskostnader m. m. kr. 1 000:—. Mot dessa siffror svara på inkomstsidan medlemsavgifter kr. 1 500:—, räntor kr. 100:— och inkomster av konserter kr. 3 000:— till 4 000:—. Tidigare har kören erhållit anslag från Stockholms högskola och Stockholms studentkårer med tillsammans högst kr. 550:—, under de senaste två åren endast från högskolan med kr. 200:—. Trots att ej obetydliga medlemsavgifter (5 kronor per termin och aktiv medlem) upptagits, vilket i och för sig måste betecknas som en anomali, då redan medlemmarnas insatser i tid och intresse äro betydande, har kören under senare år nödgats redovisa underskott. Detta uppgick under verksamhetsåret 1949/50 till kr. 1 037:14, året 1950/51 till kr. 913:77 samt under året 1951/52 enligt kalkyl, vilken under periodens första hälft visat sig vara alltför optimistisk, till cirka kr. 2 900:—. Om Akademiska körens verksamhet skall kunna bedrivas i hittillsvarande utsträckning, erfordras därför anslag med betydande belopp.

År 1949 erhöll Akademiska kören ett statligt engångsanslag för deltagande i de stora internationella sångtävlingarna i Wales. Vid dessa tävlingar hemförde kören segern, vilken var den största framgången under dess tjuguariga verksamhet. Positionen har senare hävdats, bland annat genom seger vid den Nordiska sångfestens körtävlingar i Stockholm sommaren 1951. För det goda resultatet i Wales var statsbidraget en omistlig garanti, därigenom att kören, oberoende av ekonomiska svårigheter för enskilda medlemmar, kunde givas den kvalitativt önskvärda sammansättningen. Det måste emellertid anses vara minst lika angeläget, att Akademiska körens kontinuerliga verksamhet bland Stockholms studenter och studentskor icke äventyras utan den uppnådda standarden upprätthålles genom instruktions- och konsertverksamhet i samma utsträckning som tidigare. Den bästa garantien för fortsatt konstnärlig utveckling vore ett erforderligt årligt anslag.

De lämnade redogörelserna giva otvetydigt vid handen, att situationen för ifrågavarande akademiska föreningar på grund av de under senare år återkommande underskotten betecknas som prekär.

Någon möjlighet att återställa den ekonomiska balansen genom att utkräva större avgifter från medlemmarna föreligger icke, med hänsyn till att de flesta sakna fasta inkomster och dessutom utöver ordinarie årsavgifter måste vidkännas hela omkostnaderna för deltagande i konsertresor o. d.

Det synes därför vara ofrånkomligt, att en avsevärd reducering av ovannämnda tre akademiska musikorganisationers verksamhet måste ske, för såvitt icke erforderliga medel på annat sätt kunna anskaffas.

I detta sammanhang må även framhållas, att de musikaliska sammanslutningarna vid universiteten och högskolorna hava fyllt en mycket viktig funktion icke blott inom det akademiska livet utan även i samhällslivet i övrigt. Akademiker, som under studietiden fått intresset väckt för musiken och dess värden, hava, sedan de kommit ut på sina poster i samhället, blivit verksamma krafter vid bildandet av körer och orkestrar. Sålunda hava ett stort antal av de musikföreningar, som bildats ute i landet, som drivande krafter haft före detta medlemmar av akademiska musiksammanslutningar.

Statsmakterna hava även tidigare visat sin uppskattning av den akademiska musikverksamheten, i det att — som av det ovan anförda framgår — understöd för sådan verksamhet lämnats till såväl Uppsala som Lunds universitet, och det torde kunna förväntas, att samma välvilja skall komma till synes även i fråga om Stockholms högskolors musiksammanslutningar.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta att till förenämnda akademiska musiksammanslutningar bevilja ett årligt anslag om tillsammans 25 000 kronor, avsett att täcka kostnaderna för deras fortsatta verksamhet samt fördelat på de särskilda föreningarna med 6 000 kronor till Stockholms studentsångarförbund, 15 000 kronor till Stockholms akademiska orkesterförening och 4 000 kronor till Akademiska kören.

Stockholm den 18 januari 1952.

Karl Wistrand.

Bernhard Näsquard.

Osc. Werner.

Hardy Göransson.

Bertil Mogård.
